

תת"ע 5872/10/22 - מדינת ישראל נגד תאמר עומר

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 5872-10-22 מדינת ישראל נ' עומר
תיק חיצוני: 50154105345

בפני	כבוד השופטת סיגל דבורי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	תאמר עומר

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן כנגד המבקש ביום 16.01.2023 בהעדר התייצבות, על יסוד הוכחת זימונו כדין.
2. כנגד המבקש ניתן ביום 19.11.2020 דו"ח בגין נהיגה ברכב מבלי שהיה המבקש חגור בחגורת בטיחות, בניגוד לתקנה 83 ב (א) לתקנות התעבורה. כעולה מאישור המסירה הסרוק לנט המשפט, זומן המבקש כדין מכתובתו ואילו הזימון חזר מסיבת "לא נדרש". אישור המסירה מולא כנדרש לרבות ציון שם עובד הדואר וחתימתו וכן מועד המסירה (וראה לענין זה עפ"ת 16209-10-22 (מחוזי חיפה) עבד אלגני נ' מדינת ישראל (26.12.22)).
3. המבקש מצדו מתנצל על אי התייצבות לדין שלדבריו נבע מאי מסירת הזימון. מעיון בבקשתו עולה כי אין בה כל התייחסות לאישור המסירה הסרוק בנט המשפט ולמעשה לא נטענה כל טענה בדבר אי תקינות האישור הנ"ל.
4. נטען כי עת הוגשה הבקשה להישפט ע"י בא כח המבקש היה על מפנ"א לשלוח את הזימון לכתובת בא כוחו. לענין זה לא צורפו אסמכתאות.
5. עוד נטען כי המבקש לא ביצע את העבירה.
6. המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין, בהתבסס על אישור המסירה המפורט לעיל וכי אין בטיעוני המבקש כדי להצביע על עיוות דין או פגם בחזקת המסירה כדין.
7. לאחר ששקלתי את טענות בצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.
8. על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדין מפורט ומורחב, ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018) (להלן: "עניין סאלם")).

עמוד 1

לעניין אי התייצבות לדין, הרי שאין בעמדת המבקש כדי לסתור את חזקת המסירה כדין ואף אין בטענותיו כל התייחסות, כאמור, לאישור המסירה המצוי והסרוק לנט המשפט. כך, אין רשאי המבקש לפטור עצמו מעמידה בנטל הרובץ על כתפיו להראות כי אי קבלת דבר הדואר נבע מסיבות שאינן תלויות בו וראה לענין זה **עפ"ת 25991-10-22 (מחוזי חיפה) איזגיאייב נ' מדינת ישראל (15.12.22)**. **הזימון למשפט נמסר לידי הנמען הרשום.**

משמעות אישור המסירה בו מצוין כי הדואר "לא נדרש", כשמה כן היא, שהמערער לא ניגש לדואר ולמעשה נמנע מלדרוש את הדו"ח שנשלח אליו בדואר רשום. מכאן הנטל עובר למערער להראות כי מחדלו אינו תוצאה של הימנעות מכוונת, אלא כי מדובר בסיבות שאינן תלויות בו. המערער בענייננו, לא עשה דבר וחצי דבר כדי לברר את נסיבות המסירה הנטענת מול הדואר".
וראה **עפ"ת (מחוזי חיפה) 2047-09-22 סלומן נ' מדינת ישראל**, כבוד השופט סלאמה מיום 24.10.22.

9. לעניין חשש מעיוות דין - אין בעצם הכחשת העבירה לכשעצמה כדי להקים "חשש לעיוות דין" וראה שם, הלכת סאלם, עמ' 5 פסקה 16. יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם **פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה**, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. וכפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.9.2007):

"המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7).

10. ודוק, בענין זה נקבע, כי על הטוען לקיומה של עילה בדבר חשש לעיוות דין, להציג טעמים הנתמכים בראיות שיש בהם **פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה** (ענין 'סאלם'). טענותיו של המבקש אינן מצביעות על פוטנציאל ממשי כנדרש.

11. ממכלול הנימוקים האמורים לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית.

ניתנה היום, ד' ניסן תשפ"ג, 26 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.